Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἔκλαιεν ἔτι μᾶλλον.

Ὁ Βασίλειος ἐσιώπησε καὶ περιέμενε νὰ ἡσυχάσῃ ἡ λύπη της.

— Θέλετε νὰ σᾶς ὑπάγω εἰς τὴν κατοικίαν σας; τὴν ἠρώτησεν ἐπὶ τέλους.

— Δὲν ἔχω πλέον.

— Πῶς ;

— Σήμερον τὸ πρωὶ μ' ἐδίωξαν ἀπὸ τὸ δωμάτιον, τοῦ ὁποίου δὲν εἰμποροῦσα νὰ πληρώσω τὸ ἐνοίκιον.

— Δὲν ἔχετε κἀνένα ἄλλο πόρον ;

— Τίποτε δὲν ἔχω.

— Οὔτε οἰκογένειαν ;

— Ὁ πατήρ μου ἀπέθανεν ἀπὸ λύπην, πρὸ δύο μηνῶν.

— Διηγηθῆτέ μοι τὰ βάσανά σας· ἴσως εἰμπορέσω νὰ σᾶς βοηθήσω.

— Εἶσθε λοιπὸν καλός, σεῖς ;

— Δὲν εἶμαι κακός, εἶπε ἀφελῶς ὁ Βασίλειος.

— Τότε ὀλίγοι ἄνθρωποι ὑπάρχουν ὡς σεῖς.

— Σηκωθῆτε... εἰμπορεῖτε νὰ περιπατήσητε ;

—Ὦ !... ναί... ἀλλά... Θεέ μου ! πῶς εἶμαι!... εἶπε παρατηροῦσα τεταραγμένη τὰ ἐνδύματά της.

— Κατὰ τὴν λιποθυμίαν σας ἔγιναν ἔτσι... Κρατήσατε αὐτὸ τὸ μανδῆλι.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ διηυθέτησεν ἑαυτὴν ὡς ἡδυνήθη καλλίτερον.

— Δόσατέ μοι τὸν βραχίονά σας, ἂν θέλετε, καὶ εἰπέτε μοι τὴν κατάστασίν σας... Παρηγορεῖται κἀνεὶς ὅταν τὰ λέγῃ εἰς τίμιον ἄνθρωπον.

— Ὦ ! ὄχι . . . ἡ δυστυχία μου σᾶς συνεκίνησε καὶ σᾶς ἐνέπνευσε τὸ ἐνδιαφέρον, ἀλλ' ὅταν μάθητε τὸ σφάλμα μου θὰ μὲ ἀποστραφῆτε.

— Θὰ ὑπάρχῃ κἀνεὶς ἄλλος περισσότερον ἔνοχος ἀπὸ σᾶς.

— Μάλιστα, κύριε, εἶναι ἀληθές. Ἐκεῖνος, ὅστις μ' ἐξηπάτησε καὶ μ' ἐγκατέλειψε... Βλέπετε, κύριε, ἐξηκολούθησε χωρὶς ν' ἀναμείνῃ νέας ἐρωτήσεις τοῦ σωτῆρός της, φρικιῶ ὅταν συλλογίζωμαι ὅτι πρὸ ἑνὸς ἔτους ἤμην τιμία, ἐν ᾧ τώρα ...

— Μὲ τὸν καιρὸν καὶ μὲ τὸ θάρρος διορθώνονται πολλὰ πράγματα, εἶπεν ἀποφθεγματικῶς ὁ Γκρελουσέ.

— Ὄχι, κύριε... Τίποτε δὲν εἰμπορῶ νὰ διορθώσω. Χθὲς ὑπῆγα νὰ ζητήσω εἴκοσι λεπτὰ ἀπὸ τὴν θείαν μου, ἀλλ' αὐτὴ μ' ἐξεδίωξε λέγουσα : — Φῦγε γρήγορα, δυστυχισμένη. Σὺ ἐσκότωσες τὸν πατέρα σου !...

— Καὶ ἐκεῖνος, ὅστις σᾶς... ἠγάπησε;

— Μὲ ἠγάπησε; ποτέ!

— Καὶ σεῖς τὸν ἠγαπᾶτε ;

— Μάλιστα, κύριε.

— Τὸν ἀγαπᾶτε ἀκόμη ;

— Ἐγώ!.. Ὦ! ὅταν συλλογίζωμαι αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ἡ καρδία μου καταλαμβάνεται ἀπὸ ἀποστροφὴν καὶ μῖσος.

— Ἀ! εἶπεν ὁ Γκρελουσέ, μὴ δυνηθεὶς ν' ἀποκρύψῃ ἐνδόμυχόν τινα χαράν.

— Ν' ἀγαπῶ αὐτὸν ἀκόμη, ἐξηκολούθησεν ἐκείνη, ἐν ᾧ ... Ἀκούσατέ με, κύριε, καὶ θὰ ἴδητε, θὰ κρίνητε σεῖς ὁ ἴδιος. Διήρχετο δὶς ἢ τρὶς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦ πατρός μου. Συχνάκις εὑρισκόμην εἰς τὸ παράθυρον· ἠγόραζε πολλάκις ὑποδήματα, διότι ὁ πατήρ μου ἦτο ὑποδηματοποιός. Μὲ παρετήρει καὶ ὁσάκις ἤμην μόνη, μοὶ ἔλεγεν ὅτι ἤμην ὡραία, καὶ ὅτι μὲ ἠγάπα. Ἐγὼ τὸν ἐπίστευσα. Ἀφ' οὗ ἐπάλαισα ἐπὶ πολὺν καιρὸν μὲ τὴν συνείδησίν μου, συγκατένευσα νὰ ὑπάγω εἰς τὸ μέρος τὸ ὁποῖον μοὶ ὥρισε, καὶ εἰς ὃ θὰ εὑρίσκετο ἐκεῖνος. Μοὶ ἔγραψεν ὅτι, ἂν δὲν ὑπήγαινα εἰς αὐτὴν τὴν συνέντευξιν, θὰ ἔφευγεν ἐκ Παρισίων διὰ παντὸς καὶ θὰ ὑπήγαινεν εἰς τὴν Ἀφρικὴν νὰ φονευθῇ εἰς τὸν πόλεμον.

— Ἦτο πλούσιος αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ; ἠρώτησεν ὁ Γκρεσλουσέ.

— Δὲν εἰξεύρω, κύριε. Ἐξωδίαζε πολλὰ χρήματα, ἀλλ' εἶχε χρέη καὶ οἱ δανεισταὶ του τὸν ἐβασάνιζαν καθ' ἑκάστην.

— Σᾶς ὑπεσχέθη νὰ σᾶς νυμφευθῇ ;

— Ὄχι, κύριε, τὸ ὁμολογῶ. Ὅταν ὑπέκυψα, αὐτὸς ὁ ἴδιος μ' ἐφόβισε περὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ σφάλματός μου καὶ μ' ἔκαμε ν' ἀποφασίσω νὰ ἐγκαταλείψω τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός μου διὰ νὰ ὑπάγω νὰ ζήσω μαζί του. Δὲν ἦτο καὶ πολὺ δύσκολον αὐτό, διότι ἤμην ἔγκυος. Ἔγραψα πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ τοῦ ὡμολόγησα τὰ πάντα. Ἀπέθανε, κύριε, καὶ δύο ὧρας προτοῦ ἀποθάνῃ ἠρνήθη νὰ μὲ ἴδῃ.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ὠλόλυζε.

— Θάρρος, τέκνον μου· ἐξακολουθήσατε, τῇ εἶπε σιγὰ ὁ Βασίλειος.

— Ὁ Ἐρρῖκος, τοιουτοτρόπως ὠνομάζετο ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, μὲ ὡδήγει μὲ τοὺς φίλους του εἰς μεταλοπρεπῆ ξενοδοχεῖα, εἰς ὡραῖα καφενεῖα καὶ εἰς τὰ καλλίτερα θέατρα. Μοὶ ἠγόρασε δύο μεταξίνα φορέματα, ἓν σάλι, πῖλον καὶ ὑποδήματα. Ἤμεθα πάντοτε περικυκλωμένοι ἀπὸ νέους οἱ ὁποῖοι παρώτρυνον τὸν Ἐρρῖκον εἰς δαπάνας, εἰς τὰς ὁποίας δὲν συμμετεῖχον αὐτοὶ διόλου. Ἦτο βίος πυρετώδης καὶ ἀεικίνητος· δὲν εἴχομεν καιρὸν οὔτε νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν κατοικίαν μας· αἱ διασκεδάσεις διεδέχοντο ἀλλήλας, ἀλλὰ πράγματι οὐδεμίαν εὐχαρίστησιν ἠσθανόμεθα. Οὐδέποτε ἐπίστευα ὅτι θὰ εἰμποροῦσαν νὰ πίνουν, νὰ τρώγουν, νὰ χορεύουν καὶ νὰ γελοῦν τόσον πολύ. Ὅταν ἔκαμνα κἀμμίαν παρατήρησιν εἰς τὸν Ἐρρῖκον δι' αὐτὴν τὴν ζωήν μας ἐθύμωνε ἢ μὲ εἰρωνεύετο καὶ μοὶ ἔλεγε τοιαύτας δικαιολογίας, ὥστε θὰ ἐτρέλανον ἀπλουστέραν ἐμοῦ. Τότε τὸν ἄφινα νὰ ζῶμεν τοιουτοτρόπως, διότι τὸν ἠγάπων. Ἡ ἐγκυμοσύνη μου ἐπροχώρει· ὁ Ἐρρῖκος δὲν ἐφαίνετο πλέον καὶ πολὺ περιποιητικὸς πρὸς ἐμέ, ὅταν δὲ ἐμένομεν μόνοι ἦτο ψυχρὸς καὶ σιωπηλός. Πλησίον μου ἐβαρύνετο, ἐγὼ δὲ μὴ εἰξεύρουσα μὲ τί μέσον νὰ τὸν διασκεδάσω, τοῦ ἔλεγον, ὅταν κἀμμία ἀδιαθεσία μ' ἠμπόδιζε νὰ ἐξέλθω, νὰ ὑπάγῃ μόνος εἰς τοὺς φίλους του. Τότε ἀπεμακρύνετο περιχαρὴς καὶ ὡς ἐὰν ἀπηλλάσσετο ἀπὸ μέγιστον βάρος. Ἔμενον ἐπὶ ὁλοκλήρους ἡμέρας μόνη εἰς τὸ δωμάτιόν μου τοῦ ξενοδοχείου ὅπου ἔκλαιον, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου ἠλπίζον καλλίτερον μέλλον.

[Ἕπεται συνέχεια].

* * Β

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κυρίας Ἑλένην Σαμαρνιώτου, Πραξιθέαν Κρητικοῦ, Αἰκατερίνην Φ. Διακρούσην, Τερψιχόρην Ἀγγελοπούλου, καὶ κκ. Θρασύβουλον Παναγοπουλον, Λεωνίδα Ζωϊόπουλον, Κωνστ. Γλαυκωπιδην, Γ. Παπαδόπουλον, ἰατρόν. Ν. Μαριανίδην, Παναγιώτην Ρέλλαν, Γεώργιον Πολύν, Στυλιανὸν Μαντζαράκην, Ἀχιλ. Α. Συμάκην, Γεώργιον Α. Ἀλούπην, Ἀστέριον Σγουρόν. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—κ. Ἀνδρ. Λ. Σύψωμον. Συνδρομή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Φύλλα ἐλλείποντα ἀπεστάλησαν.—κ. Κ. Δ. Ζαλόκωσταν. Φύλλα ἐλλείποντα ὑμῶν τε καὶ κκ. συνδρομητῶν ἀπεστάλησαν. Φροντίσατε, παρακαλοῦμεν, δι' ὅ,τι σᾶς ἐγράψαμεν —κ. Δ. Βοζιαννόπουλον. Ἐλήφθησαν παρὰ τοῦ κ. Β. Ἐξάρχου φρ. χ. 15. Σημείωσίς σας ἐδόθη τῇ «Ἀκροπόλει». Ἀπεστάλη ἡ συνέχεια τῷ κ. Ν. Μ. Ἐγράψαμεν τῷ κ. Χριστοδούλῳ.—κ. Δ. Χ. Χριστοδούλου. Φύλλα «Ἐκλεκτῶν», «Πλωτὴν Πόλιν», «Περιοδείαν τῆς Γῆς» καὶ Ἡμερολόγιον Σκόκου ἀπεστείλαμεν. Ἀντίτιμον αὐτῶν καὶ συνδρομήν σας, παρακαλεῖσθε, μετρήσατε τῷ κ. Α. Κ. Παλαιολόγῳ. — κ. Κ. Α. Ρέγκον. Ἐλήφθησαν δρ. 51. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν καὶ περιμένομεν ταχεῖαν ἀπάντησίν σας. — κ. Ἐμ. Βεκιερέλλην. Ἐλήφθησαν δρ 77 : 50. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν. — κ. Α. Γ. Κωνσταντινίδην. Ἐλήφθησαν μέχρι ἀριθμοῦ 210. Εὐχαριστοῦμεν. —κ. Ἀντ. Κ. Τραιλαντώνην, διευθυνσίς σας διωρθώθη. Ἐνεγράφη ὁ κ. Γ. Π. πρὸς ὃν ἤρξατο ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου ἀπὸ ἀρ. 392. Εὐχαριστοῦμεν.—κ. Π. Δ. Τ. Δυστυχῶς αὐτὸ ὄχι. Ἀναθέσατε εἴς τινα τὴν παραλαβήν του.—κ Ἰω. Μιχαηλίδην. Ἐνεγράφησαν ἀμφότεροι καὶ ἀπεστάλησαν τὰ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου, ἐκδοθέντα φύλλα. Ἐπιστολὴν καὶ ἀποδείξεις ἐπέμψαμεν ὑμῖν.—κ. Α. Πελεγρίνον. Ἀπόδειξιν παραλαβῆς 30 φρ. συνδρομὴν 2 ἐτῶν Ἐμ. Μαρινάκη, καὶ Ἡμεροδείκτην ἐπέμψαμεν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν καὶ ἰδιαιτέρως.—Κυρίαν Μ. Κ. Ἀναγνωστοπούλου. Συνδρομή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 539 ἀπόδειξίν σας, ζητήσατε, παρακαλοῦμεν, παρὰ τοῦ κ. Ἐμ. Βεκιερέλλη, ἀνταποκριτοῦ μας. — κ. Α. Σ. Κιάτον. «Ἡμερολόγιον Κυριῶν» δὲν ἐξεδόθη. Θ' ἀποστείλωμεν ἅμα ἐκδοθῇ — κ. Π. Χριστοδούλου. Παρὰ τοῦ κ. Μιγαλοπούλου ἐλήφθησαν δρ. 48,80. Ἐξ αὐτῶν ἐμετρήθησαν δρ. 8 τῷ κ. Τσακασιάνῳ. Ἐνεγράφη ὁ κ. Δημ. Κουρούκλης, πρὸς ὃν ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου. Ἐγράψαμεν.—κ. Σ. Παπαδόπουλον. Σᾶς συνιστῶμεν ὡς καταλληλότατον καὶ εὐθηνότατον δῶρον διὰ τὴν Α' τοῦ ἔτους τὰ Ποιήματα τοῦ κ. Ἰω Τσακασιάνου, τιμώμενα, χρυσόδετα δρ. 3.50, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1890

κομψότατον, καλλιτεχνικώτατον, ἀπαράμιλλον εἰς τὸ εἶδός του, πλούσιον εἰς ὕλην, ποικιλίαν, εἰκόνας, χάριν, πρωτοτυπίαν.

Σελίδες 450, πυκνόταται.—Συνεργάται 50.— θέματα καὶ διατριβαὶ ὑπὲρ τὰς 80, ὅλαι ἐπίκαιροι, κοινωνικώταται, χαριτωμέναι, μαγευτικαί. — Εἰκόνες 40 Εὐρωπαϊκώτατα. — Μουσικὴ τοῦ Παύλου Καρρέρη κλπ.

Τὸ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ τοῦ κ. Σκόκου ἀντιπροσωπεύει ἐν σμικρῷ τὴν σύγχρονον φιλολογικὴν κίνησιν τῆς Ἑλλάδος.

ΤΙΜΑΤΑΙ διὰ τὰς Ἀθήνας :

Χαρτόδετον φρ. 3. — χρυσόδετον φρ. 4.

Διὰ τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν

Χαρτόδ. φρ. 3,50 — χρυσόδ. φρ. 4,50.

Πωλεῖται παρ' ἡμῖν καὶ ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν εἰς πάντα ἐμβάζοντα τὸ ἀντίτιμον *Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ βιβλιοπωλείου καὶ τυπογραφείου τῆς «Κορίννης».*

Τυπογραφεῖον **Κορίννης**, *ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 10.*